

Karta przedmiotu Estetyka

1. Informacje podstawowe

Kierunek studiów wzornictwo Specjalność - Jednostka zarządzająca kierunkiem studiów Wydział Sztuk Projektowych Poziom studiów drugiego stopnia (mgr) Profil studiów Profil praktyczny Forma studiów studia stacjonarne	Cykl kształcenia (nabór) 2024/25 Kod przedmiotu 15WZ-PS.DM3HS.2368.24 Języki wykładowe polski Obligatoryjność Fakultatywny Blok zajęciowy Przedmioty humanistyczne i społeczne	
Wymagania wstępne	Brak wymagań.	
Przedmioty wprowadzające	Brak przedmiotów wprowadzających.	
Koordynator	Agnieszka Ługowska	
Okres Semestr 1	Forma i godziny zajęć • Wykład: 15, Egzamin; w tym zajęcia zdalne: ◦ Wykład synchroniczny: 15	Liczba punktów ECTS 1
Okres Semestr 2	Forma i godziny zajęć • Wykład: 15, Egzamin; w tym zajęcia zdalne: ◦ Wykład synchroniczny: 15	Liczba punktów ECTS 1

2. Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Opis efektów uczenia się	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się	Odniesienie do charakterystyk PRK
Wiedza:			
W1	Ma zaawansowaną i pogłębioną wiedzę związaną z projektowaniem w obszarze wzornictwa i pokrewnych dyscyplin takich jak: historia sztuki i kultury, historia designu i estetyka.	WZ_P2_K_W01	P7S_WG
W2	Posiada rozwiniętą wiedzę w zakresie historycznego rozwoju cywilizacji i kultur z uwzględnieniem ich charakterystyki estetycznej.	WZ_P2_K_W02	P7S_WG
W3	Zna i studiuje publikacje z zakresu historii kultury i sztuki oraz rozumie wpływ najważniejszych stanowisk w historii estetyki na rozwój dzieł sztuki.	WZ_P2_K_W03	P7S_WG
W4	Rozumie wpływ procesów cywilizacyjno-kulturowych na współczesne rozumienie sztuki i estetyki.	WZ_P2_K_W04	P7S_WG
Umiejętności:			
U1	Jest zdolny do przeprowadzenia analizy potrzeb i zachowań estetycznych człowieka jako jednostki funkcjonującej w określonych warunkach i konkretnym otoczeniu.	WZ_P2_K_U01	P7S_UW
Kompetencje społeczne:			
K1	Rozumie potrzebę komunikacji ze środkami masowego przekazu w zakresie kształtowania informacji i opinii o osiągnięciach sztuki i kultury. Wykazuje się refleksją dotyczącą przeżycia i wartościowania estetycznego związanych z własną pracą twórczą. Uczestniczy w działaniach na rzecz zachowania dziedzictwa kulturowego regionu, kraju, Europy.	WZ_P2_K_K05	P7S_KO P7S_KR

3. Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Formy zajęć	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	<p>Po zakończeniu cyklu kształcenia słuchacz powinien: rozumieć pojęcia z zakresu terminologii i zakresu estetyki, estetyki jako nauki, poznać metody badawcze, główne działy estetyki jak: teoria wartości estetycznych, teoria dzieł sztuki, teoria piękna pozaartystycznego, teoria przeżycia estetycznego i wartościowania estetycznego, teoria twórczości estetycznej, historia estetyki.</p> <p>Wykłady obejmują zagadnienia systematyczne i historyczne. Spośród pierwszych omówione zostaną m.in.: określenie przedmiotu, metod i funkcji estetyki; problem wartości estetycznych i ich specyfika; zagadnienie statusu ontycznego sztuki i próby jej definicji; problem twórcy i twórczości artystycznej; problem przeżycia estetycznego; analiza głównych kategorii estetycznych. Kurs zapoznaje też z najważniejszymi stanowiskami w historii estetyki, począwszy od starożytności aż do XX wieku.</p> <p>Próba zdefiniowania pojęć takich jak: Piękno – z dziejów pojęcia piękna, różne rozumienie piękna, piękno w sensie metafizycznym i trescendentalność piękna, piękno i rzeczywistość, konteksty kulturowe współczesnego podejścia do piękna, dziedziny piękna, piękno natury, piękno dnia codziennego, piękno potoczne a artystyczne piękno wyspecjalizowane.</p> <p>Dzieło sztuki – dzieje pojęcia sztuki, teorie dzieła sztuki, wytwory człowieka w aspekcie wartości artystycznej/estetycznej, różnorodność dzieł sztuki i klasyfikacja dzieł sztuki, istota dzieła sztuki, sposób istnienia dzieła sztuki, struktura dzieła sztuki.</p> <p>Twórca – profesja/zawód artysty, osobowość twórcza, typologia osobowości twórczych, zilustrowanie zjawiska „bycia artystą” w odwołaniu stylistycznych epok i okresów historycznych, teorie twórczości artystycznej.</p> <p>Odbiorca - złożoność sytuacji estetycznej, wielość i różnorodność „bycia odbiorcą”, motywy obcowania ze sztuką i wrażliwość estetyczna, odbiorca we współczesnym systemie kulturowym, „a priori estetyczne” i postawa estetyczna.</p>	Wykład, Wykład synchroniczny	W1, W2, W3, W4, U1, K1

4. Metody prowadzenia zajęć, weryfikacji efektów uczenia się i warunki zaliczenia

Semestr 1

Forma zajęć	
-------------	--

Wykład	Metody prowadzenia zajęć:	
	Wykład, Dyskusja, Pokaz	
	Metody (sposoby) weryfikacji:	Udział:
	Egzamin pisemny	80%
	Aktywność	20%
	Warunki zaliczenia przedmiotu:	
<p>Zaliczenie pisemne. Obecność i aktywność na zajęciach. Zastosowana będzie skala ocen w zależności od stopnia osiągnięcia efektów uczenia się:</p> <p>a) od 91% bardzo dobry (5,0); b) od 81% dobry plus (4,5); c) od 71% dobry (4,0); d) od 61% dostateczny plus (3,5); e) od 51% dostateczny (3,0); f) poniżej 51% niedostateczny (2,0).</p>		

Semestr 2

Forma zajęć		
Wykład	Metody prowadzenia zajęć:	
	Wykład, Dyskusja	
	Metody (sposoby) weryfikacji:	Udział:
	Egzamin pisemny	80%
	Aktywność	20%
	Warunki zaliczenia przedmiotu:	
<p>Uczestnictwo w zajęciach, egzamin. Zastosowana będzie skala ocen w zależności od stopnia osiągnięcia efektów uczenia się:</p> <p>a) od 91% bardzo dobry (5,0); b) od 81% dobry plus (4,5); c) od 71% dobry (4,0); d) od 61% dostateczny plus (3,5); e) od 51% dostateczny (3,0); f) poniżej 51% niedostateczny (2,0).</p>		

Efekt uczenia się dla przedmiotu	Metody (sposoby) weryfikacji	
	Egzamin pisemny	Aktywność
W1	x	x
W2	x	x
W3	x	x
W4	x	x
U1	x	x

K1	x	x
----	---	---

5. Literatura

Literatura podstawowa

1. Gołaszewska, 2001, Estetyka współczesności, Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków.
2. Wilkoszewska K., 2000, Estetyki filozoficzne XX wieku, Universitas, Kraków.
3. Dziemidok, B., 2009, Główne kontrowersje estetyki współczesnej, PWN, Warszawa.
4. Lorenc I., 2010, Minima aethetica. Szkice o estetyce późnej nowoczesności, Wydawnictwo Naukowe Scholar, Warszawa.
5. Berleant A., 2007, Przemysłość estetykę. Niepokorne eseje o estetyce i sztuce, Universitas, Kraków.
6. Tatarkiewicz W., 1960 i późniejsze, Historia estetyki, Ossolineum, Wrocław.

Literatura uzupełniająca

1. Bakke M., 2012, Bio-transfiguracje. sztuka i estetyka w dobie posthumanizmu, Wydawnictwo UAM, Poznań.
2. Piotr Markiewicz, Piotr Przybysz, Neuroestetyczne aspekty komunikacji wizualnej i wyobraźni:
http://www.staff.amu.edu.pl/~insfil/P_Przybysz/pdf/Neuroestetyka/4NeuroestAspekKomWizual.pdf
3. Marquard O., 2007, Aesthetica i anaesthetica. Rozważania filozoficzne, Oficyna Naukowa, Warszawa.
4. Wilkoszewska K., 2008, Estetyka japońska. Wymiary przestrzeni. Antologia (t. I), Universitas, Kraków.
5. Bakke M., 2004, Estetyka Aborygenów, Universitas, Kraków.
6. Wiesing L., 2008, Widzialność obrazu. Historia i perspektywa estetyki formalnej, Oficyna Naukowa, Warszawa.

6. Nakład pracy studenta - bilans godzin i punktów ECTS

Aktywność studenta		Obciążenie studenta Liczba godzin
Zajęcia prowadzone z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innych osób prowadzących zajęcia	Wykład	30
Praca własna studenta	Przygotowanie do zajęć	9
	Studiowanie literatury	9
	Konsultacje	2
	Inne (przygotowanie do egzaminu)	10
Łączny nakład pracy studenta		60
Liczba punktów ECTS		2

* Godzina (dydaktyczna) oznacza 45 minut